

blevet mindre tilført eller rettere mindre købt, og at det, der er blevet købt, er købt til højere Priser. Her synes det mig ogsaa, at der foreligger forskellige Kendsgerninger, som absolut maa give et andet Indtryk af Situationen. Man maa nemlig huske, at i denne Central er repræsenteret baade private Importørers Interesser og Andelsvirksomhedernes Interesser. Disse Repræsentanter har, som Ministeren oplyste, i længere Tid vidst, paa hvilken Tid Centralen skulde ophøre. Hvis nu disse Importører og handelskyndige Folk havde den Opfattelse, at de omhandlede Varer vilde stige i Pris, maatte de selvfølgelig ganske uanset, om Centralen ophørte eller ej, foretage Indkøb; men det er ikke sket. Man har ikke indenfor Kjømandskredse ventet en Stigning. Det maa, synes det mig, fremgaa deraf, at saa fremtrædende kyndige Mænd som Konsul G. Chr. Hansen intet har købt til de lave Priser, og Øernes Andelsforening, som har købt noget, har ikke ment, at der skulde foretages yderligere Indkøb. Endvidere skal jeg oplyse, at Centralkontoret den 21. Maj købte 85 000 Tons Majs af danske Importører cif København til en Pris, der bragte Importørerne et Tab paa  $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$  Mill. Kr. Det synes mig med tilstrækkelig Tydelighed heraf at fremgaa, at man fra Importørernes Side ikke havde ventet en Stigning; thi hvis man havde gjort, det vilde man ikke have solgt af det, man allerede havde købt. Jeg kan derfor, som sagt, ikke erkende, at det fra det staaende Landbrugsudvalgs Side foretagne i mindste Maade har forringet Muligheden af en Ombytning af det leverede Brødkorn, ligesom jeg heller ikke kan erkende, at der paa Grund heraf er fremkommet højere Priser paa det Majs, som der er Tale om at ombytte Brødkornet med. Det er det, der synes mig at ville være dette Udvalgs Opgave, og derfor har jeg samlet mine Betragtninger om dette bestemte Punkt.

**Indenrigsministeren (Rode):** Det ærede Medlems (Jørgen Jensen) Omtale af mine Udtalelser om Skibsfartens Bidrag giver mig Anledning til straks at tage Ordet. Jeg beder ærede Medlemmer erindre, hvornaar jeg talte om dette Forhold. Jeg talte om det, efter at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) havde talt. Det ærede

Medlem fra Sæby skildrede, hvorledes den Jordbruger, der afleverede sin Rug til 30 Kr. pr. Td., medens den Majs, der kom ind i Landet, kostede 40 Kr. pr. Td., derved kom til at betale 10 Kr. mere pr. Td. for Kornet. Det ærede Medlem skildrede derigennem, ligesom ved sine senere Bemærkninger om Skat paa Korndyrkning, at det Tab, som Landbruget herved led, maatte anslaaes til 10 Gange 3 Millioner, altsaa 30 Mill. Kr. Overfor den Beregning, som det ærede Medlem saaledes har givet, har jeg taget Skibsfartens Bidrag og sagt: Naar Skibsfarten fører hjem 500 000 Tons til en Pris af 12 Kr., og man i det frie Marked kan faa 20 eller 22, saa bliver Skibsfartens Bidrag 8 eller 10 Gange 500 000, altsaa 40 eller 50 Mill. Kr. Naar det ærede Medlem regner frie Priser for sit Erhverv, kan han ikke undlade ogsaa at regne med frie Priser for det andet Erhverv.

Jeg har aldeles ikke skildret Skibsfartens Bidrag som langt højere end Landbrugets. Jeg har brugt det ærede Medlems egne Udgangspunkter og draget en Sammenligning i saa Henseende. Jeg har udtrykkelig ikke blot her, men ogsaa ved Handling understøttet de Anstrengelser, der gaar ud paa at faa Skibsfarten til at yde denne Fragt til yderligere nedsat Pris; men jeg har spurgt, om den Holdning, som det ærede Medlem fra Sæby saa stærkt indtager, kan tænkes at fremme Bestræbelserne for at faa en yderligere Nedsættelse hos Skibsfarten. Ud fra dette Synspunkt er det, det ærede Medlem maa tage mine Udtalelser.

**Birek:** Jeg vil gerne indrømme det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), at naar han sammenligner Landbrugets Stilling med visse Arter af Handel — ikke med alle —, vil han sikkert finde, at Landbruget tjener mindre end dem; hvis han sammenligner med Krigsindustrieme, vil han ogsaa finde det, og sammenligner han med Konditorerne, vil han muligvis finde, at de tjener 11 Gange saa meget som før Krigen — det har vel ikke en Gang en Frøavler gjort; og hvis han sammenligner med Søfarten, vil jeg tilstaa, at han vil finde enkelte Fragter, der, maaske bortset fra Assurancen, har været 20 Gange saa høje som Fragterne før Krigen. Man vil vel ikke